

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.811/2015/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Buzinkay Zoltán bíró

A felperes: felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: Balla Zoltán ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: ... jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság

8.K.27.223/2015/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.223/2015/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A thaiföldi állampolgár felperes kereső tevékenység folytatása

céljából érkezett Magyarország területére, 2010. év óta áll a **M.** Bt. (a továbbiakban: Bt.) alkalmazásában. A felperes 2014. május 12-én nemzeti letelepedési engedély iránti kérelmet terjesztett elő, melyet az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2014. augusztus 21. napján kiállított 000229548. számú, 2019. augusztus 21. napjáig érvényes letelepedési engedéllyel teljesített. A hatóság a birtokába jutott információkra tekintettel helyszíni ellenőrzést tartott a felperes tulajdonában álló ingatlanon, valamint a bejelentett lakóhelyén és a munkahelyén is, továbbá munkáltatóját tanúként hallgatta meg. A feltárt tényállás alapján az elsőfokú hatóság 2014. október 18. napján kelt 106-4-2572/39/2014-L. számú határozatával a felperes letelepedési engedélyét visszavonta. A hatóság döntését a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 33.§ (2) bekezdés a) [helyesen: d)] pontjára alapította, mivel a felperes megélhetésének igazolására a hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt a letelepedési célt igazoló okiratok benyújtásakor.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság, az alperes 2014. december 18. napján kelt 106-L-35298/1/2014. számú határozatával az elsőfokú hatóság döntését a Harm.tv. 37.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt kógens rendelkezés alapján helyben hagyta. Határozatában megerősítette, hogy a felperes a letelepedési engedély megszerzése érdekében munkavégzése, így közvetve munkabére vonatkozásában valótlan nyilatkozatot tett, az eljáró hatósággal a letelepedési engedély megszerzése érdekében valótlan tényt közölt.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte, a határozatában foglaltakat fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A felperes keresetének az elsőfokú bíróság helyt adott, az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes 2014. szeptember 30-ig munkaviszonyban állt a Bt.-nél, ahonnan munkabérét átutalással folyamatosan megkapta. 2014. október 1-től a **N.** Kft.-vel áll munkaviszonyban, így semmi sem támasztja alá, hogy a felek között a munkaviszony, tehát a munkavégzés nem valósult volna meg. Ennek következtében - az okirati bizonyítékok tükrében - alaptalan az az alperesi állítás, hogy a felperes esetében a Harm.tv. 37.§ (2) bekezdésben foglaltak megvalósultak volna. A bíróság hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.809/2014/5. számú ítéletére, amelyben kifejtésre került, hogy az idegenrendészeti hatóság hatáskör hiányában nem

vizsgálhatja a kérelmező munkaviszonyát, a munkavégzés körülményeit.

- [6] Az elsőfokú bíróság az új eljárásra adott iránymutatásában előírta, hogy az alperes a munkavégzés tartalmát kizárólag hatáskörének keretei között vizsgálhatja és amennyiben a felperes részéről a korábbi és az új munkaviszonyra nézve rosszhiszeműséget vagy valótlan tényközlést, okiratcsatolást tapasztal, akkor hozhat a felperes letelepedési engedélyét visszavonó döntést.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes az ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, téves és okszerűtlen megállapításokat tartalmaz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdésébe és 206.§ (1) bekezdésébe ütközik. Hangsúlyozta, hogy a munkaszerződésnek megfelelő foglalkoztatás a jogszabály által támasztott feltétel, amely tényleges munkavégzést kíván, és melynek teljesülését az idegenrendészeti hatóság vizsgálni jogosult és egyben köteles. Mindezt a kiforrott bírói jogértelmezésen alapuló bírói gyakorlat is igazolja. Utóbbi tekintetében több konkrét kúriai ítéletet is megjelölt. A felperes által hivatkozott és a fentiekben megjelölt kúriai ítéletre nézve előadta, hogy az eltérő tényállású ügyben keletkezett, jelen perben nem releváns.
- [8] Az alperes nyomatékosan hivatkozott arra, hogy a bíróság a közigazgatási eljárás során beszerzett bizonyítékokat az alperesi hatóságtól eltérően értékelte és mérlegelte ugyan, ez azonban nem alapozza meg a határozat hatályon kívül helyezését. Az alperes fenntartotta azon álláspontját, miszerint a felperes munkavállalási engedélye csatolásával azt a látszatot keltette, hogy őt a Bt. napi nyolc órában, masszőr munkakörben foglalkoztatja, holott saját nyilatkozata szerint soha nem dolgozott napi nyolc órát, már 2013. évben sem működött olyan mértékben az üzlet, hogy ez megvalósulhatott volna.
- [9] A felperes felülvizsgálati ellenkérelemében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az alperes - a jogerős ítélet vonatkozásában - anyagi jogszabálysértésre nem tudott hivatkozni. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a megjelölt Pp. 206.§ (1) bekezdését és 339.§ (1) bekezdését pontosan alkalmazta. Az alperes tévesen értelmezi a bíróság mérlegelési jogkörét, mivel a tisztázott tényállás mellett, a releváns tények ismeretében a bíróság nem mérlegelhetett jogsértő módon. Végül előadta, hogy az alperes a hatáskör elvonással súlyos jogsértést valósított meg, melyet az elsőfokú bíróság helyesen állapított meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [11] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- A letelepedési engedély a harmadik országbeli állampolgár által megszerezhető tartózkodási engedélyek közül a legmagasabb szintű, egyben azoktól minőségét illetően is eltér. A bírói ítéletek rendre visszaigazolják azt a jogalkotói célt, amelyet a Harm.tv. IV. fejezetéhez, a letelepedésre vonatkozó szabályokhoz fűzött indokolásban fogalmazott meg, miszerint „alapvető társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy csak az a személy kaphasson letelepedési engedélyt, aki magyarországi egzisztenciáját képes megteremteni, életfenntartásáról megfelelően tud gondoskodni”. A Kúria megjegyzi, hogy a fentiek egybeesnek a 2003/109/EK irányelvben foglaltakkal, ennek megfelelően az uniós és a hazai elvárás azonos, a letelepedési kérelmet előterjesztő személyeknek stabil anyagi háttérrel kell rendelkezniük, amely egyfelől folyamatos, a mindennapi kiadásokat teljes körűen fedező bevételt, másfelől többnyire vagyon (készpénz, ingó, ingatlan) tárgyakban megjelenő biztonsági tartalékot jelent. A felperes sem vitatta, hogy a letelepedési kérelmét ilyen keresőtevékenységből származó munkabérre, mint bevételre alapozta. A keresőtevékenységből származó bevétel csak akkor számíthat a letelepedés, mint a legmagasabb szintű tartózkodási engedély alapjául szolgáló megélhetés igazolására, ha tényleges munkavégzésből származik, mely jogértelmezést a kiforrott bírói gyakorlat is igazolt. A Harm.tv. 20.§ (1) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes nem tett eleget a fenti jogszabályhely által előírt feltételnek, amely tényleges munkavégzést kíván, és melynek teljesülését az idegenrendészeti hatóság vizsgálni jogosult és egyben köteles [Vhr. 67.§], ennek folytán a felperes által hivatkozott hatáskör elvonás nem valósult meg. A felperes magyarországi tartózkodásához a munkavállalási cél nem szolgálhat pusztán ürügyül, ebben az esetben a munkavállalásnak valósnak kell lennie. Az alperes az ismételt tényállás tisztázása során elvégzett eljárási cselekmények útján helytállóan állapította meg azt, hogy a felperes egy olyan cég alkalmazottja, amely a megjelölt munkakörben valójában csak „papíron” foglalkoztatja a felperest. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra alapította döntését, hogy a felperesnek folyamatos munkaviszonya volt, mivel önmagában a munkaviszony megléte nem igazolja a letelepedési feltétel teljesítését. A hatóság által megállapított tényállást a felperes nem tudta cáfolni, sőt, részben maga erősítette meg

nyilatkozatában.

- [13] A Kúria egyetért azzal, hogy a felperes a letelepedési engedély megszerzése érdekében a nem valós munkavégzés folytán szerzett jövedelemre való hivatkozással a hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, megvalósult a Harm.tv. 37.§ (2) bekezdés a) pontjában leírt tényállás. Ennek folytán a hatóság jogszerűen vonta vissza a felperes számára kiadott nemzeti letelepedési engedélyt. A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a tényállást, illetve tévesen értelmezte a vonatkozó jogszabályi előírásokat, ítélete sértette a Pp. 339.§ (1) bekezdését és 206.§ (1) bekezdését.
- [14] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján, hatályon kívül helyezte, és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

Záró rész

- [15] Az alperest az elsőfokú eljárásban nem jogi képviselő képviselte, így részéről felszámítható perköltség nem keletkezett [Pp.75.§ (2) bekezdése], ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [16] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [17] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a kereseti, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. június 22.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró